

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 387/2019
15.05.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Данијела Јоксимовића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Данијела Јоксимовића - адвоката Зорана Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.25/18 од 07.11.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1120//18 од 13.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Данијела Јоксимовића - адвоката Зорана Марковића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.25/18 од 07.11.2018. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1120//18 од 13.02.2019.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К.бр.25/18 од 07.11.2018. године окривљени Данијел Јоксимовић је оглашен кривим због извршења кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 13 (тринаест) година у коју му се урачунава време проведено у притвору у периоду од 09.02.2017. године па надаље.

Истом пресудом према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то једног ножа на расклапање, дршке тамно браон боје. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати оштећеној АА износ од 79.050,00 динара, те Вишем јавном тужилаштву у Прокупљу износе од 23.250,00 динара и од 69.370,00 динара, а суду износ од 105.981,95 динара, као и да на име паушала плати суду износ од 35.000,00 динара, а све у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећена АА је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1120//18 од 13.02.2019. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу и браниоца окривљеног Данијела Јоксимовића, па је потврђена пресуда Вишег суда у Прокупљу К.бр.25/18 од 07.11.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Данијела Јоксимовића - адвокат Зоран Марковић, због повреда одредаба члана 16. став 2, 3, 4. и 5. и члана 419. став 2. ЗКП, те повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да укине првостепену и другостепену одлуку и предмет врати на поновно суђење или да преиначи првостепену и другостепену одлуку.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацили захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 1. КЗ, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, образлажући ову повреду закона, бранилац окривљеног не указује у чему је то конкретно суд прекорачио границе овлашћења приликом изрицања кривичне санкције окривљеном, већ само да суд у конкретном случају није правилно одмерио казну окривљеном, јер није узео у обзир олакшавајућу околност која битно утиче да казна буде мања и то степен кривице окривљеног, обзиром да је окривљени оглашен кривим да је кривично дело извршио са евентуалним умишљајем, а који наводи браниоца окривљеног би по налажењу овога суда представљали повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог побијања нижестепених пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 3. ЗКП у вези члана 54. став 1. КЗ), док суштински указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП, а која повреда не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом

браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреде одредаба члана 16. став 2, 3, 4. и 5. и члана 419. став 2. ЗКП, истицањем да суд није непристрасно и савесно оценио сваки доказ појединачно и у вези са осталим изведеним доказима, већ је изведене доказе ценио произвољно, те да није са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеног, нити је пресуду засновао на чињеницама у чију извесност је потпуно уверен, а посебно везано за начин наношења повреда на лицу окривљеног Данијела Јоксимовића и повреда на руци окривљеног ББ. Осим тога, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да је суд погрешно утврдио чињенично стање, јер је по ставу одбране дело учињено у стању нужне одбране, односно у њеном прекорачењу, пошто је наношењу убодне ране претходила туча и напад на окривљеног Данијела Јоксимовића од стране покојног оштећеног АА, а што у битном представља оспоравање утврђеног чињеничног стања и оцене доказа у правноснажним одлукама.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да се нижестепене пресуде побијају и због повреда одредаба члана 16. став 2, 3, 4. и 5. и члана 419. став 2. ЗКП, те због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Данијела Јоксимовића - адвоката Зорана Марковића одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић